

[Søren P. Larsen.]

Arbejdsløshed, gennem en Standsning af Boligbyggeriet, der endogsaa har medført, at Udstykningen er kørt i Staa paa Grund af de stigende Byggeomkostninger. Vi har faaet et stigende Renteniveau, vi har faaet en stigende Skatteudskrivning, og vi har sidst, men ikke mindst, faaet et stigende Prisniveau.

Derfor var de Ordførertaler, vi hørte i Aar fra de to Regeringspartier, da ogsaa klogt afvejede Ordførertaler, der slet ikke kom paa Højde med dem, vi kan mindes af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — eller hvad mener man om Hr. Niels Frederiksen Lovprisning af Regeringens Indsats paa mangfoldige Omraader i de Aar, da Regeringen ikke havde det fulde Ansvar? Men nu er det andre Toner, der lyder, for nu kan man mærke Virkningerne af den Planøkonomi, Socialdemokratiets Talere har forkyndt Sommeren igennem paa de Møder, der har været afholdt. Jeg vil sige til Regeringspartierne — og da særlig til Socialdemokratiet, som er stivest i denne Forkyndelse —, at hvis de ikke selv er tilfredse med Resultaterne af Planøkonomien, saa maa det maaske være tilladt at spørge: Hvad mangler der endnu i Planøkonomiens endelige Opbygning, før de Herrer ønsker at tage Ansvaret for de Virkninger, som følger af denne Planøkonomi? Hvis der mangler en Lovgivning paa et eller andet Omraade, hvorfor sørger Regeringen saa ikke for snarest muligt at faa denne Lovgivning ført til Ende, saa vi kan se de Resultater, de Herrer vil vedkende sig? Vi har jo faaet en Priskontrollov, og jeg har set, at en Del Mennesker ovre i Odense kom sammen til et Møde og indsendte en Resolution til Priskontrolraadet, idet de forment, at Kulpriserne i Odense, naar de indsendte en saadan Henvendelse, formodentlig vilde vise nedadgaaende Tendens. Da jeg ikke har set noget i Bladene om Resultaterne af denne Henvendelse, vil jeg gerne spørge Regeringen — det maa jo sortere under en eller anden af Ministrene, som vil kunne skaffe Oplysning derom —, hvordan denne Priskontrol har udviklet sig, og hvilke Resultater der foreligger i dette specielle Tilfælde, hvor en Forsamling i Odense paa flere Hundrede Mennesker indsendte en Henvendelse til Regeringen om Indgriben med Henblik paa Kulprisernes Stigning.

De stigende Varepriser har givet sig til Kende paa mangfoldige Omraader, og derfor er der stor Utilfredshed med Virkningerne af Regeringens Planøkonomi, idet Forbrugerne i By og paa Land slet ikke

synes, at Virkningerne svarer til Forventningerne. Og vi er jo ikke færdige med den Udviklingslinie, som Regeringens økonomiske Politik har ført vort Samfund ind i. I Foraaret gennemførtes en lille Lønforhøjelse til Tjenestemændene. Begrundelsen herfor var den, at Prisudviklingen beretigede, at Lønningerne blev hævet lidt. Saa gennemførte man Loven, og Følgen heraf blev en 6—7 Mill. Kr. mere i Reguleringstillæg. Jeg vil gerne spørge, hvordan Regeringens Stilling er til de Henvendelser, som vi ved allerede er fremkommet fra Embedsmændene og fra „Sølvsnorene“s Kreds til den højtærede Regering, og hvori man som Argumentation netop anvender de stigende Leveomkostninger, det stigende Prisniveau. Regeringen gav i Fjor efter paa dette Omraade og gik med til Lønforhøjelse, og jeg vil da gerne spørge, om den paa ny i Løbet af Vinteren vil give efter.

Det er jo forbudt at lave Strejker her i Landet for Øjeblikket, men hvis man har lagt Mærke til, hvad der foregaar ude omkring, vil man have set, at der nogle Gange har været, hvad man betegner som ulovlige Strejker. Hvis man nu vilde spørge Arbejderne: Hvorfor gør I paa Trods af Lovens Ord alligevel et fortvivlet Forsøg paa at paakalde Opmærksomheden gennem ulovlige Strejker, hvorved I bliver idømt Bøder? — ja, saa lyder Svaret: Vore Lønninger blev jo nok for de mindstes Vedkommende for højt i Foraaret, men Prisudviklingen er saaledes, at vi ingen Muligheder ser for at klare os igennem, og derfor ønsker vi at paakalde Opmærksomheden. Hvis man tænker sig denne Udviklingslinie fortsat, vil det vel medføre, at man fra Fagforbundenes Side, staaende over for en Konflikt-situation til Foraaret, vil stille Krav om ret betydelige Lønforhøjelser — man nævner op til en halv Snæs Procent. Jeg vil gerne spørge den højtærede Regering, om den agter at fortsætte sin Politik paa disse Omraader i Løbet af Vinteren og lade Lønningerne marchere opad for derefter at se Prisniveauet marchere endnu stærkere opad, saaledes at Krav om nye Lønforhøjelser, baade fra Tjenestemændenes og Arbejdernes Side, uvægerlig vil blive Følgen. Og hvis den vil fortsætte denne Politik, hvor mange Aar tror man da, at en saadan Politik overhovedet vil kunne fortsættes? Vi maa jo huske paa, at vi i Dag lever i et noget andet Samfund end det, vi levede i for Aar tilbage. Samfundsudviklingen foregaar ikke i Dag, som den foregik for en 20—30 Aar siden. Nej, Statsmagten har tiltaget sig Indflydelsen paa en lang Række